

با عرض سلام و تشکر از یک شفا دوستان گرامی.

در جلسه گذشته در ارتباط با سه رکن پرورش کودک صحبت شد، تقویت و سنخش رشد عاطفی، روانی و ذهنی کودک.

* در ارتباط با فعالیت های ذهنی که با بازی های هدفمند و ... موضوع حل شده است.

* اما نکته ی دوم: «عاطفی»، چه زمانی می گویم که کودک از لحاظ عاطفی دچار مشکل شده است؟ «زمانی که والدین نباید دلایل متفاوت مثل شغل بودن دانشجو بودن و ... برای کودک خود زمان کافی را نمی گذارند. در این صورت است که می گویم که کودک ما دچار اختلال عاطفی شده است» نیازهای عاطفی خود را از اطرافیان دریافت نمی کند مثل در آغوش گرفتن، مثل با هم خندیدن، گوش کردن صحبت های کودک با تعام حواس نه فقط ظاهرآ و ...

در این طرح وقتی قرار است بازی انجام شود حتماً با اعضای خانواده خواهد بود. اولویت پدر و مادر و اگر خواهر و برادر باشد با خواهر و برادر و پدربزرگ و مادربزرگ. این امر باعث می شود خانواده به طور اختصاصی در کنار هم باشند.

• در این صورت است که والدین تعامی مسائل کودک خود را به وضوح خواهند دید، چرا که هم با او بازی کرده اند و برایش زمان اختصاص داده اند، هم کودک خود را کاملاً مورد بررسی قرار می دهند و هم به کودک خود این احساس را هدیه می دهند که ما از صمیم قلب دوست داریم و زمانه که کنار تو هستیم بسیار شاد و خندانیم. این برای کودک از لحاظ عاطفی سرشار از احساس های — • زیاد دارد و خبری نیست نفر شوم که صحبت به درازا خواهد کشید. البته این نکته را باید بگویم که صحبت دینی از بازی می شود، منظور بازی های کوشمندان و هدفمند و بسیار جذاب برای کودک و والدین باید باشد نه همه بازی — •

✱ تسلی روانی کودک ۲ بخش دارد: بخش اول که مربوط به خانواده است و بخشی دوم که از دست خانواده خارج است و نیاز به همراهی یک پزشک روانشناس را دارد. •

ما بین برنامه یا فعال مسابقه یک آیم بسیار مهم و هدفمند دقت به نام مسورت با پزشک را خواهیم داشت. که اگر کودک ما از لحاظ روانی دچار مشکل است که باز هم ۲ بخش دارد، بخش اول مشکل اصلی خانواده است که با اختصاص

ندادن زبان برای کودک خود، البته گاهی این زبان را به فرزند خود اختصاص
می دهند اما به شکل نامطلوب مثلاً هم صحبت های کودک را گوش می کنند، هم
آشنایی می کنند، هم با کودک نقاشی می کنند هم با تلفن صحبت می کنند و ...
در این صورت کودک ما دچار کمبود صحبت و از لحاظ روانی کودک نا آرام و پرخاشگر
خواهند شد. در این جا هم لازم می دونم این نکته را عرض کنم وقتی مادر ارتباط با کودکان
از کلمه ای استفاده می کنیم مثلاً پرخاشگر خود داستان پیچیده ای دارد و در این
کلمه دنیای دلی و پنهان است. مثلاً کودک ما امروز دلی زیاد می زند
نا آرام است وقتی به رختی رفتار او بررسی می شود معلوم می شود که کودک ما امروز
چیزی را خواسته یا شفا قوی به او داده اند و فراموش کرده اند و او امروز
این ناراحتی را به این شکل نشان می دهد.

گفتم که مشکل روانی پیش آمده برای فرزند ما یک دلیل اش خود ما هستیم و دلیل دیگرش
می تواند اختلال های مادر زادی باشد مثل اوتیسم، مثل اختلال های گفتاری
و ناتوانی های جسمی که باید به خانواده ها در این برنامه آموزش دهیم که اولاً
ببینند که فرزندشان مشکل دارد و آن ها را متقاعد کنیم که شما کسی که به آنها

می تواند کمک کند پزشک است البته در زمان مناسب، گاهی مقبول این موضوع
بسیار سنگین و غیر قابل درک است برای این خانواده ها و گذشت زمان زمان
را سخت تر و طولانی تر می کند.

بنابراین نکته ها این طرح در تلاش است به خانواده ها آموزش دهد که
۱- مطالعه یکی از لزومات تربیت و پرورش کودکان است ۲- کودکان مثل یک
فرزیه است ما باید برایش وقت اختصاص دهیم تا محصول مطلوب را برآورد
کنیم ۳- وقت ما باید پرورش پرورش کودکان به شکل ایرانی بودن فرزندان است
نه الگوهای نادرست ...، البته منظور من فقط الگوهای نادرستی است که
هذه نماندند کودکان ما را نشانه گرفته است و ۴- همان طور که جسم ما بیچاره
بی سوز و نیاز به پزشک و گاه دارو دارد، روح و روان ما و فرزندان ما هم
گاهی احتیاج به پزشک دارد و این مسائل ربطی به آبروی خانواده و کودکان ندارد
بلکه یک موضوع کاملاً حیاتی است.

۳۵ / ۱۴۰۱
سلطان محمد